

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/154/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613210696
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Malinowska
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1613210696.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 81107 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporcovi Z. o zaplatenie 701,56 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 646,75 € s úrokom z omeškania vo výške 0,15 €, s úrokom z omeškania vo výške 127,72 € a s úrokom z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 646,75 € od 27.08.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 35,43 € a trov právneho zastúpenia v sume 120 € právneho zástupcovi navrhovateľa Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 81107 Bratislava, IČO: 36 789 615, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 26.08.2013, ktorý bol súdu doručený dňa 02.09.2013 a upresneným podaním zo dňa 22.08.2014 doručeným súdu 25.08.2014, domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 701,56 €, kapitalizovaného úroku z omeškania do zosplatenia úveru vo výške 0,15 €, kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatenia úveru do dňa podania návrhu na súd vo výške 127,72 € s úrokmi z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 685,56 € od 27.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu nesplateného úveru podľa úverovej zmluvy č. 4102034234 zo dňa 11.02.2011 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej súčasťou sú Všeobecné úverové podmienky navrhovateľa. V návrhu uviedol, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 580 €, ktorý úver sa odporca zaviazal splácať v pravidelných 12 mesačných splátkach vo výške 57,13 € splatných v zmysle úverovej zmluvy. Odporca bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku, tak ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, v zmysle hlavy úverových podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy bol odporca vyzvaný navrhovateľom listom zo dňa 28.07.2011 k splateniu celého úveru vo výške 701,71 € v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Navrhovateľ eviduje voči odporcovi dlh v nasledovnej výške: istina (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatenia) + zosplatená istina (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaná v zmysle Hlavy úverových podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) vo výške 580 €; úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatenia vo výške 66,75 €, úrok z vyššie uvedenej zosplatennej istiny (tzv. ušlý úrok, ktorý by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy úverových podmienok s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) 38,81 €, poplatok za upomienku vo výške 16 €,

zákonný úrok z omeškania do zosplatnenia počítaný príslušnou zákonnou sadzbou v závislosti od výšky dlžnej sumy a počiatku omeškania (dátumy zúčtovania sú uvedené v priloženom splátkovom kalendári) vo výške 0,15 € a úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, vo výške 127,72 € (tento úrok z omeškania bol vyčíslený s ohľadom na prípadné platby odporcu po zosplatnení do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu). Uplatnený úrok z omeškania navrhovateľ odôvodnil tak, že podľa predloženého splátkového kalendára došlo k zosplatneniu celej neuhradenej časti úveru ku dňu 28.07.2011 s pripočítaním 15 dní uvedených vo výzve k splateniu celého úveru, teda odporca je v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy od 16. dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, t.j. odo dňa 13.08.2011. Podľa prehľadu úrokových sadzieb ECB bola úroková sadzba úroku z omeškania ku dňu 13.08.2011 vo výške 1,50%; t.j. $1,50\% + 8\% = 9,50\%$. Denná úroková sadzba bola vypočítaná ako ročná úroková sadzba/365 činí $9,50\%/365 = 0,026\%$ denne. Kapitalizovaný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,15 € vyrubený dňa 28.03.2011 si navrhovateľ uplatňuje za omeškanie so splátkou č. 1. Ročná úroková sadzba vo výške 9 % ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 12.03.2011 + 8 percentuálnych bodov, kapitalizovaný úrok z omeškania je vypočítaný nasledovne: $9\% \times 17$ (počet dní omeškania od 12.03.2011 do 28.3.2010/365 x 57,13 Eur (výška splátky) sa rovná 0,24 Eur; navrhovateľ si uplatnil nárok len do výšky 0,15 €. Navrhovateľ vyčíslil úrok z omeškania od 13.08.2011 podania (resp. spísania) návrhu na vydanie platobného rozkazu t.j. do 26.08.2013 vo výške 127,72 €. Úrok z omeškania bol však vyčíslený chybné a mal byť kapitalizovaný v nasledovnej výške: $9,50\%$ ročne zo sumy 685,56 € (výška istiny a úrokov z úveru ku dňu zosplatnenia) od 13.08.2011 do 26.08.2013 = 745 dni omeškania/365 = 132,93 €; navrhovateľ si uplatnil nárok len do výšky 127,72 €. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zákonnej výške od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení (t.j. od 13.08.2011) do zaplatenia s tým, že navrhovateľ časť uplatneného úroku omeškania vyčíslil ku dňu podania žaloby, t.j. ku dňu 26.03.2013, vzhľadom na skutočnosť, že omeškanie dlžníka, ktoré začalo dňa 13.08.2011, trvá aj po podaní žaloby, navrhovateľ si uplatňuje zákonný úrok z omeškania následne aj odo dňa 27.08.2013 do zaplatenia.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 16.03.2015.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Z úverovej zmluvy č. 4102034234 zo dňa 11.02.2011 (č. I. 4 spisu, ďalej len „zmluva o úvere“) v spojení s Úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (č. I. 5 - 12spisu) sú zistil, že navrhovateľ a odporca uzavreli zmluvu o úvere, v ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi sumu úveru vo výške 580 € na nákup lôžkovín, ktorý úver sa odporca zaviazal splácať v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 57,13 € splatných k 15 dňu v kalendárnom mesiaci, teda spolu celková čiastka splatná spotrebiteľom 685,56 €, a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezpostredne nasledujúcim po poskytnutí úveru. Lehota splatnosti úveru je uvedená v úverovej zmluve formuláciou 12 mesiacov po poskytnutí úveru. V zmluve o úvere bola uvedená hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) 36,7 %; priemerná hodnota RMPM 44,57 %. Odporca zmluvu o úvere uzavrel ako

fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie; neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., podľa ktorých je odporca povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve, v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny a úroky, ktoré je odporca podľa zmluvy o úvere povinný platiť (§ 1 hlavy 5 úverových zmluvných podmienok); ďalej odporca je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie navrhovateľa v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace (§ 3 písm. a) hlavy 7 úverových zmluvných podmienok); v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písmenom a), b) a c) § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti odporcu uhradiť navrhovateľovi celý poskytnutý úver, je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by navrhovateľovi vznikol nárok z titulu úveru, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach (§ 6 hlavy 6 úverových zmluvných podmienok); v prípade omeškania úhrady splátky alebo splátky RÚ alebo ich časti alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 6 § 6 úverových zmluvných podmienok je odporca povinný platiť úrok z omeškania v zákonnej výške.

Zo splátkového kalendára zmluvy o úvere (č. I. 3 spisu) súd zistil, že odporca nezaplatil žiadnu splátku úveru, dňa 28.07.2011 navrhovateľ predčasne zosplatnil istinu úveru v sume 701,71 €.(zodpovedajúca nároku na zaplatenie istiny uplatneného v tomto konaní).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka, ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 879f ods. 4 Občianskeho zákonníka, ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ a odporca uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver v sume 580 € za účelom kúpy tovaru (lôžkoviny) a odporca sa zaviazal uvedenú sumu vrátiť v 12 pravidelných splátkach po 57,13 € mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci so splatnosťou poslednej splátky dňa 15.02.2012 formou poštových poukážok s konečnou výškou úveru pre odporcu ako spotrebiteľa v sume 685,56 €; z predloženého splátkového kalendára vyplýva, že odporca pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru uhradil 5 splátok, po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru neuhradil žiadnu splátku. V dôsledku omeškania odporcu so zaplatením dohodnutých splátok vyhlásil navrhovateľ predčasnú splatnosť úveru ku dňu 28.07.2011. Vyhlásenie predčasnej splatnosti a jej doručenie odporcovi navrhovateľ nedokladoval.

Predmetom konania bol záväzok odporcu, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), navrhovateľ bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a dlžník v postavení spotrebiteľa, predmetná zmluva o úvere je zároveň spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku), nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd tak ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností, resp. následkov omeškania) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv).

Bez ohľadu na to, že v danom prípade ide o úverový vzťah, na ktorý sa má aplikovať ustanovenie § 397 Obchodného zákonníka ako tzv. absolútny obchod, súd nemá pochybnosti o tom, že predmetná

zmluva je zmluvou typovou, a že dlžník nepoužil predmet plnenia na podnikanie, čo jednoznačne vyplýva z uzavretej zmluvy. Rovnako neexistujú pochybnosti, že pôvodný veriteľ je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. Zmluva medzi navrhovateľom, dlžníkom bola uzavretá ako formulárová zmluva, obsah ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť. Spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy, za typické občianskoprávne vzťahy. V prejednávanej veci ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, teda ide o typický občianskoprávny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekventovanejšie občianskoprávne vzťahy. Uvedené je plne v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy v rovnakých inštitútoch súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu podľa občianskeho práva, a nie podnikateľského práva, t. j. obchodného práva, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodnejšie (§ 52 OZ) (rozsudok NS SR vo veci sp. zn. 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci sp. zn. 61Cb/221/09).

Novelou k Občianskemu zákonníku č. 150/2004 Z. z., sa od 1.04.2004 posilnila právna úprava týkajúca sa ochrany vzťahov, aj na vzťahy spred účinnosti uvedeného zákona, a teda aj na predmetnú právnu vec. Spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona, sa musia dať do súladu s ustanovením § 53 a § 54 tohto zákona, do 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanovením § 53, § 54 a § 57 sú podľa ods. 3, sú neplatné po uplynutí 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Aj na predchodcu žalobcu dopadalo ustanovenie § 879f ods. 3, 4 OZ a všetci dodávatelia mali rovnakú trojmesačnú dobu na zosúladenie zmluvných podmienok s § 54 ods. 1 OZ. Ak dodávateľ nepreformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ, resp. ich nedá do súladu s § 54 ods. 1 OZ v zmysle § 879f ods. 3, 4 OZ, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39 OZ). O takýto rozpor ide aj vtedy, ak sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu práva podľa Obchodného zákonníka s odkazom na § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejši.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh v časti istiny je dôvodný čo do výšky 646,75 € a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 646,75 €. Súd nepriznal navrhovateľovi sumu do výšky 38,81 € s príslušným úrokom z omeškania z titulu zmluvnej pokuty. Nárok na zmluvnú pokutu vo výške 38,81 € navrhovateľ vyčíslil ako ušlý úrok, na ktorý by navrhovateľovi vznikol nárok z titulu úveru, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach, zmluvná pokuta bola dojednaná § 6 hlavy 6 úverových zmluvných podmienok. Znenie § 6 hlavy 6 úverových podmienok je identické so znením zmluvnej podmienky ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C/36/2012 zo dňa 25.07.2012 vyhlásená za neprijateľnú (zmluvná podmienka v rozhodnutí Okresného súdu Partizánske podľa hlavy 7 § 6 úverových podmienok). Súd preto zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty z dokazovania nevyplýva, že táto zmluvná podmienka bola ako zmluvná podmienka individuálne dojednaná, pretože bola súčasťou vopred pripravenej predtlačie úverových zmluvných podmienok navrhovateľa, obsah ktorých odporca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, keď potom dojednanie takejto zmluvnej podmienky vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov konania v neprospech odporcu ako spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C/36/2012 zo dňa 25.07.2012, v ktorom bola zmluvná podmienka podľa hlavy 7 § 6 úverových podmienok navrhovateľa, ktorej obsahom je právo navrhovateľa v prípade predčasnej splatnosti úveru na zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, na ktorý by navrhovateľovi vznikol nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zmluvná podmienka, ktorá bola súdom právoplatne vyhlásená za neprijateľnú je podľa Občianskeho zákonníka, absolútne neplatná. Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka súd nepristúpil k opätovnému vyhodnocovaniu neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná.

Rovnako súd nepriznal navrhovateľovi uplatnený nárok „poplatok za upomienku“ vo výške 16 €, nakoľko navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadom dohody o takomto zmluvnom záväzku a jeho výške, z navrhovateľom predĺžených listinných dôkazov nevyplýva dohoda zmluvných strán o takomto poplatku a ani jeho výške.

Súd potom za dôvodný považoval návrh navrhovateľa čo do výšky istiny 646,76 € (súčet dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do zosplatnenia a dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru a úroku z tejto istiny do zosplatnenia vyčísleného vo výške 66,75 €). V prevyšujúcej časti istiny potom súd návrh ako nedôvodný zamietol.

V dôsledku omeškania odporcu s plnením peňažného záväzku uplatnil navrhovateľ popri istine aj úroky z omeškania. Navrhovateľ si úrok z omeškania formou kapitalizovaného úroku z omeškania :1/ do zosplatnenia úveru vo výške 0,15 €, 2/ kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia úveru do dňa podania návrhu na súd vo výške 127,72 €, 3/ tzv. otvoreného úroku z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 685,56 € od 27.08.2013 do zaplatenia.

Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 29.06.2010 predstavovala 1% ročne (1% + 8% = 9%), na úrokoch z omeškania tak navrhovateľ uplatnil menej (8,76 % ročne) ako bol jeho nárok, preto súd viazaný jeho návrhom (§ 153 ods. 2 O.s.p.) mu úroky z omeškania v uplatnenej výške priznal. Uvedené úroky z omeškania prisúdil súd navrhovateľovi od 29.06.2010, teda nasledujúci deň po výzve navrhovateľa odporcovi na predčasné splatenie úveru. V čase uzavretia zmluvy o úvere bola úprava úrokov z omeškania obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch, a to v § 369 Obchodného zákonníka a v § 517 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník neumožňoval dojednať úroky z omeškania vyššie ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku bola v tomto smere pre spotrebiteľa priaznivejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ nemohol vzdať. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa; spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie; v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Na základe uvedeného je vo vzťahu k odporcovi ako ku spotrebiteľovi možné uplatniť len úroky z omeškania podľa Občianskeho zákonníka.

V časti uplatneného príslušenstva súd dospel taktiež k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný.

Súd priznal uplatnený nárok z kapitalizovaného úroku z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 0,15 € (za omeškanie s prvou splátkou úveru vo výške 57,13 € od 12.03.2011 deň po splatnosti zosplatneného úveru do 28.03.2011), kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia úveru do dňa podania návrhu na súd vo výške 127,72 € (vypočítaný vo výške 9 % ročne zo sumy 646,75 € (istina 580 € a úrok z úveru vyčíslený ku dňu zosplatnenia vo výške 66,75 €). Súd numerickým výpočtom zistil, že navrhovateľovi by patrilo právo na zaplatenie úroku z omeškania s prvou splátkou úveru vo výške 57,13 € od 12.03.2011 deň po splatnosti zosplatneného úveru do 28.03.2011 vo výške 0,24 €, navrhovateľ si tak uplatnil menej (0,15 €) ako bol jeho nárok (0,24 €), preto súd viazaný jeho návrhom (§ 153 ods. 2 O.s.p.) mu úroky z omeškania v uplatnenej výške priznal.

Čo sa týka uplatneného kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia úveru do dňa podania návrhu na súd vo výške 127,72 € (vypočítaný vo výške 9,5 % ročne zo sumy 646,75 € (istina 580 € a úrok z úveru vyčíslený ku dňu zosplatnenia vo výške 66,75 €), nárok navrhovateľa predstavuje sumu 132,93 €, preto mu súd nárok v ním uplatnenej výške 127,72 € priznal viazaný jeho návrhom (§ 153 ods. 2 O.s.p.)

Ako otvorený úrok potom navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 685,56 € od 27.08.2013 (deň nasledujúci po dni vypracovania žaloby, do ktorého bol úrok z omeškania vyčíslený) do zaplatenia. Percentuálne vyjadrenie uplatneného úroku predstavuje prepočet ročného zákonného úroku z omeškania na dennú sadzbu. S ohľadom na zmietnutie návrhu v časti istiny súd priznal navrhovateľovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania v tejto časti vo výške 0,026 % denne

len zo sumy 646,75 € od 27.08.2013 až do zaplatenia, nakoľko omeškanie odporcu so zaplatením peňažného záväzku v čase rozhodovania súdu trvá.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vo veci bol pomerne úspešnejší navrhovateľ, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 701,56 €. Navrhovateľ bol v úspešný v časti o zaplatenie sumy 646,75 €, t. j. 92,187 %, v časti o zaplatenie sumy 54,81 € bol úspešný odporca, t. j. 7,813 % (neúspech navrhovateľa je úspechom odporcu), navrhovateľovi tak vzniklo právo na náhradu 84,374 % (92,187 % - 7,813 %) jeho účelne vynaložených trov, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu (42 €) a poplatku za spracovanie hromadného podania (1 €) v sume 43 €, keď 84,374 % predstavuje 35,43 € a z trov právneho zastúpenia, ktoré súd priznal v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, navrhovateľ uplatnil náhradu za dva úkony právnej služby v roku 2013 á 51,45 € - 1.) prevzatie a príprava zastúpenia 06.08.2013 + režijný paušál 7,81 €, 2.) podanie návrhu na súd dňa 26.08.2013+ režijný paušál 7,81 €, spolu 118,52 € zvýšená o 20% DPH, spolu 142,22 € pretože právny zástupca navrhovateľa je jej platcom, z ktorých 84,374 % predstavuje sumu 120 €.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., súd vo výroku o trovách konania osobitne uviedol trovy právneho zastúpenia a ostatné trovy, všetky trovy konania je odporca v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný nahradiť právnomu zástupcovi navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)